

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2589/2019
19.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене ББ а.д., ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 336/2019 од 28.02.2019. године, у седници одржаној 19.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 336/2019 од 28.02.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 336/2019 од 28.02.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1005/18 од 20.12.2018. године, утврђено је да је ништава одредба члана 2. тачка 1. ред 5. Уговора о кредиту који су тужилац и тужена закључили 04.08.2016. године, како је изреком наведено. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати 8.800,00 динара, са законском затезном каматом од 05.08.2016. године до исплате и трошкове парничног поступка у износу од 48.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 336/2019 од 28.02.2019. године, одбијена је жалба тужиоца и жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиоца и захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), ревизија је изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, у погледу ове врсте спора судска пракса је уједначена, при чему евентуална погрешна примена материјалног права не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Тужба у овој парници поднета је 13.06.2018. године, ради утврђења ништавости и исплате стеченог без основа, а вредност предмета спора означена у тужби и уводу првостепене пресуде је 8.800,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на утврђење ништавости и новчано потраживање који евидентно не прелазе динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић